

Barne-, likestillings- og
inkluderingsdepartementet
Forbrukeravdelingen
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Vår ref.:1304140-2 - 008

Vår dato: 1.10.2013

Deres ref.: 12/7210

Deres dato: 4.7.2013

Saksbehandler: Ingvild Nordrum Maberg

Høring - forslag til gjennomføring av forbrukerrettighetsdirektivet i norsk rett.

Post- og teletilsynet (PT) viser til høring om forslag til lovendring for gjennomføring av forbrukerrettighetsdirektivet av 25. oktober 2011 (2011/83/EU). Lovforslaget omfatter forslag til ny angrerettlov, og samtidig enkelte endringer i hhv. avtaleloven, forbrukerkjøpsloven, håndverkertjenesteloven, finansavtaleloven, samt markedsføringsloven. PT har følgende tilbakemeldinger til forslaget.

1. Uklarhet knyttet til oversettelsen/gjennomføring av direktivtekstens artikkel 3 bokstav m.

PT ønsker innledningsvis å knytte noen kommentarer til oversettelsen av direktivtekstens artikkel 3 bokstav m. Den engelske direktivteksten til unntaksbestemmelsen er formulert på følgende måte:

3. *This Directive shall not apply to contracts:*

- (m) *Concluded with telecommunication operators through public payphones for their use or concluded for the use of one single connection by telephone, Internet or fax establishment by a consumer.*

I utkast til endringer i angrerettloven §§ 9, 15 og 21 er unntaksbestemmelsen formulert på følgende måte (Kravet i første ledd gjelder ikke/ angreretten gjelder ikke...):

Avtaler som inngås med ekomtilbyder gjennom allment tilgjengelige betalingstelefoner for bruk av disse eller som inngås for bruk av en enkelt telefon, -Internett- eller telefaksforbindelse som er opprettet av forbruker.

Når det gjelder disse unntaksbestemmelsene vurderer PT det slik at første del av overnevnte setning gjelder selve bruken av offentlige betalingstelefoner. PT er imidlertid av den oppfatning

at det med fordel kan klargjøres hvilke avtaler som omfattes (og dermed unntas) av andre del av setningen. Sett i lys av merknadene til § 9 i angrerettloven (s. 95 i forslaget) som viser til tilfeldig bruk av telefon eller Internett f.eks. i telefonboks eller på Internettkafe, så forstår PT det som at det her vises til forbrukers bruk av andres telefonlinje, bredbånd eller telefaks, eksempelvis ved at man benytter telefonen på en bensinstasjon eller lignende.

PT forstår følgelig lovutkastet slik at de ulike unntaksbestemmelsene ikke vil gjelde for avtaler om kjøp av ekomtjenester mellom forbruker og ekomtilbyder etter ekomloven, slik som f.eks. telefon- og bredbåndabonnement. Slike avtaler vil dermed omfattes av angrerettloven.

Etter vår oppfatning kan det med fordel klargjøres noe bedre hvilke type avtaler, ved bruk av elektroniske kommunikasjonsløsninger, som vil være unntatt etter overnevnte bestemmelse.

2. Forslag til endringer i ordlyd i lovtekst basert på direktivteksten artikkel 3 bokstav m.

Når det gjelder oversettelsen av direktivteksten i artikkel 3 bokstav m som er inntatt i lovutkastet til angrerettloven §§ 9, 15 og 21 foreslår PT for det første at «allment tilgjengelige betalingstelefoner» byttes ut med «offentlige betalingstelefoner» for å harmonisere ordbruken med reguleringen i ekomloven § 5-1 nr. 2.

For det andre mener PT at bruken av ordet «gjennom» kan gi misforståelser om at avtaler om ekomtjenester er unntatt fra reguleringen. PT foreslår derfor å benytte formuleringen i den danske direktivteksten (oversatt til norsk):

Avtaler som inngås med teleoperatør ved bruk av offentlige betalingstelefoner...

3. Begrepet «grunntakst» i forbrukerrettighetsdirektivet artikkel 21 (forslag til ny bestemmelse i markedsføringsloven § 11 annet ledd og ny angrerettlov § 7 første ledd bokstav g)).

Det fremgår av forbrukerrettighetsdirektivet artikkel 21 at der den næringsdrivende har en kontaktttelefon (kundeservice) i tilknytning til den inngåtte avtalen, skal forbrukeren ikke betale mer enn grunntaksten for samtalen. PT tror det vil være en fordel om man i lovutkastet eller merknadene til den foreslåtte bestemmelsen presiserer hva som menes med begrepet «grunntakst».

Når det gjelder prising av anrop til 5-sifrede nummer og andre spesialnummer viser PT til henvisningene i utkastet øverst på s. 85.

PT mener at begrepet «grunntakst» ikke bør begrenses til kun å gjelde sluttbrukerpris for originering av anrop fra fast- eller mobiltelefon. Som det fremgår av henvisningene i utkastet på s. 85, kan ikke innehaver av 5-sifrede nummer få utbetalt deler av takstparten fra ekomtilbyderen. Den næringsdrivende vil følgelig ikke kunne oppnå noen fortjeneste på telefonsamtaler ved å benytte et 5-sifret nummer.

Den næringsdrivendes kostnad ved bruk av 5-sifrede nummer utgjør mellom kr 6 000 til kr 125 000 i årlig avgift og gebyrer. Kostnadsskille beror på at den årlige avgiften beregnes etter antatt markedsverdi på nummerkategoriene jf. nummerforskriften § 22 a. I tillegg kommer selve abonnementskostnaden til ekomtilbyder.

PT foreslår på denne bakgrunn at 5-sifrede nummer bør omfattes av begrepet «grunntakst» i forslaget til hhv ny bestemmelse i § 11 annet ledd i markedsføringsloven, samt angrerettloven § 7 første ledd bokstav g). Nummer til fellesfakturerte tjenester (820 og 829- nummerseriene),

hvor den næringsdrivende får del av det innringer betaler sin ekomtilbyder, bør imidlertid falle utenfor begrepet «grunntakst».

PT vil presisere at det er sluttkundens egen ekomtilbyder som fastsetter prisen på samtaler til 5-sifrede nummer og at ringepriser til 5-sifrede nummer ikke er underlagt prisregulering. PT har i 2013 offentliggjort oppdatert informasjon om samtalepriser fra hhv. mobil og fastnett. Den største andelen trafikk genereres i dag i mobilnettene, men prisene for å ringe til 5-sifrede nummer er likevel gjennomgående høyere enn om kunden ringer fra en fasttelefon.

Med hilsen

Hans Jørgen Enger (e.f.)
seksjonssjef

Ingvild Nordrum Maberg
rådgiver

Kopi: Samferdselsdepartementet, Postboks 8010 Dep, 0030 Oslo